

Volgens het emeritibeleid van onze universiteit mag elke ZAP'er die minstens vijftientig academische dienstjaren heeft, de extra titel van emeritus voeren wanneer hij of zij met pensioen gaat. Campuskrant maakt voor enkele professoren een uitzondering. Als tegenprestatie voor alle examens die ze tijdens hun carrière hebben afgenomen, worden ze door ons nog één keer zelf op de rooster gelegd. Pas dan willen ook wij hen emeritus noemen.

In het vierde Emeritusexamen evalueert Campuskrant bio-ingenieur Remi De Schrijver, bewegings- en revalidatiewetenschapper Herman Van Coppenolle en biomechanicus Georges Van der Perre.

Tim Vuylsteke

(© Rob Stevens)

BIO-INGENIEUR

REMI DE SCHRIJVER

Onderzoek of onderwijs?

“Volgens mij vullen deze opdrachten elkaar aan, en is het juist de sterkte van de universiteit dat ze beide combineert. Mijn eigen situatie was op dat vlak nogal evenwichtig, al heb ik toch meer tijd moeten investeren in mijn onderwijsactiviteiten. Maar eigenlijk vind ik dat vrij normaal. Iets anders is dat, niettegenstaande heel wat professoren 60 tot 80 uur per week werken, er te weinig tijd is om alle taken goed uit te voeren. De oplossing voor dit probleem lijkt eenvoudig – meer personeel – maar daarvoor is er geen geld. Daarom pleit ik voor meer samenwerking tussen de universiteiten. Als we voor de masterrichtingen met kleinere studentenaantallen interuniversitaire opleidingen zouden organiseren, dan zou er minder ‘dubbel werk’ worden verricht. De voorwaarde lijkt wel dat binnen een zogenaamde ‘Vlaamse universiteit’ de verschillende instellingen hun eigenheid behouden. Mijns inziens betekent interuniversitaire samenwerking niet noodzakelijk dat professoren aan verschillende universiteiten gaan doceren en hun tijd verliezen in files. Maak daarentegen de studenten van de kleinere masteropleidingen mobiel, maak ze ‘Erasmusstudenten’ binnen Vlaanderen.”

Wat is uw bijdrage geweest aan de wetenschap?

“Ik heb onderzoek gedaan naar zowel humane voeding als dierenvoeding. Die combinatie lijkt misschien raar, maar ik heb dat nooit zo aangevoeld, omdat we over onze eigen voeding veel kunnen leren van dierenmodellen. Zelf heb ik altijd met ratten, biggen en pluimvee gewerkt in mijn labo, nooit met mensen. Ik interesseerde me onder meer voor de invloed van diverse soorten vetzuren, zoals omega-3 en CLA, op de lipideparameters in het bloed, zoals cholesterol, en had ook projecten in verband met vezels in de voeding. Wat de dierenvoeding betreft, ging ik dan weer na hoe we de stikstofexcretie door dieren kunnen verminderen, door hun aminozuurbehoeften te bestuderen, en onderzocht ik het effect van PCB's in de voeding.”

Gezin of carrière?

“Ik had het daarnet over onze lange werkweken. Het is en blijft ontzettend moeilijk om gezin en carrière te verzoenen in de universitaire wereld. Het

kan enkel lukken als je partner zéér veel begrip kan opbrengen voor je job, en voor het feit dat onderzoek bijna een obsessie voor je is. Of het emeritaat een zwart gat wordt? Neen, er wachten mij nog wetenschappelijke activiteiten in Europees verband. Maar ik beseft dat dit een onvoltooide symfonie wordt.” ■